

V D A L R I C I
Z A S I I I V R E

C O N S V L T I I N
T I T V L V M
F F.

D E V E R B O R V M
O B L I G A T I O N I B V S
L E C T V R A.

colegio mag de ciencias

Lugduni excuſebant Godefridus & Marcelbus
Beringi fratres, M. D. XLVI.

V D A L R I C I

Z A S I I I V R I S -

C O N S V L T I I N

T I T V L V M

F F.

D E V E R B O R V M O B -

L I G A T I O N I B V S

L E C T V R A .

In Rubricam tit. De uerb.
obligat. sum-
maria.

- 1 Verborum obligatio hic nō proprie,
sed metaphoricè sumitur.
- 2 Conuentionum sex genera sunt.
- 3 Conuentio est nomen generale ad om-
nem contractum, siue distra-
ctum, quocunq; modo factum.
- 4 Pollicitatio est offerentis solius pro-
missum.
- 5 Pollicitatio an obliget.
- 6 Quae pollicitatio obliget.
- 7 Constitutum est nuda conuentio nō
uestita robore civili, ex nudo pa-
cto actionem produccens.
- 8 Pactum est duorum consensus atq;
conuentio.
Quae differentia sit inter pactum
& pollicitationem.
- 10 Stipulatio uitiata in forma, ualet
ut pactum, nisi partes aliud e-
gerint.
- 11 Pacta nuda quādo geminata sunt,
an producant actionem.
- 12 An ex iuramento actio detur.
- 13 Dictum & promissum, quomodo in-
ter se differant.

TITVLVS hic no-
ster habet amplā
& altā materiam,
subtilē & profun-
dā, quae in multis
trāscēdat uires ingenij humani,
ut ait Paul. de Cast. in quodā lo-
co. Iason, qui allegat Rap. Fulg.
prēfatur circa hūc tit. nō esse uti-
liorē in Iure civili, & facile prae-
stare quem Legistam, qui hunc
tit. intelligat. quod non est mi-
rabile: quia quicquid agimus,
cōtrahimus, aut quēcūq; socie-
tas ciuilis, quodeūq; commer-
cium, omnia ista per uerbū ex-
plicātur. Diuus Iacobus dicit in
sua Canonica, eū esse perfectū,
qui uerbo nō labatur. Tanta res
est nouisse quomodo obligemur
uerbo uel non: quia Verba
ligāt homines, taurorū cornua
funes. quapropter iste tit. est cū di-
ligētia ediscēdus. Verborū autē
obligatio, prēfertim nomē obli-
gationis, hic trāslatitie sumitur,
nō proprie: quia proprie hoc di-
citur obligari, qd̄ uincitur, liga-
tur uel circūligatur: sicut apud

2 2 Suet.

Primo, quia nō est necesse quod præsens sit qui a debito uel a parte liberatur, ut ibidē. Secundo, quia si unus ex hæredibus eximitur ne soluat, cæteri hæredes totum soluent debitum, & non curabitur portio hæreditaria istius qui exemptus est, sed subducitur de medio ac si nunquam hæres fuisse. Lab. omnib. in iij. respons. supra de leg. 7. Et ita est ornatus iste §. præterea. & per consequens finē huic titulo imponimus, de quo benedicamus saluatorem nostrū, qui nos adiuit. Hoc tamē pro corollaria adde in l. sequen. quod si quis promittit se soluere pecuniā in nundinis Fræcofordien. is si soluat ultima die nundinarū, satisfacit, pro sententia Proculi hominis duri & asperi: & pro eo est l. qui hoc anno. supra eod. licet Sabinus benignus homo & æquitatis amator, diuersum responderit, sed sententia Proculi obtinuit. l. eū qui certarū. infra eo. Hęc cōclusio uel doct. fal. primo, si partes aliud egerint, quia stabitur cōuentioni. l. j. §. si

cōuenerit. supra de pos. Secūdo fall. si cōuentū est q̄ pecunia sol natur usque ad nundinas Francoford. quia tūc nūdarū inspiciamus principiū. per gl. not. Instit. de inutil. stip. §. pen. & facit tex. l. Eū qui in l. qui filium. §. Sabinus. ad fi. certarū. ubi Imperator de æquitate ita responderat. supra ad Trebell. §. cum purē stip. dicit, quod quando in alternatiua electio est debitoris, ut, Dabis hoc uel illud, tunc debitor potest mutare uoluntatem quandiu uelit, & ita ludificari creditorem. Non autem sic, si electio esset creditoris. & hoc uolunt uerba finalia huius §. Quando autem cessat facultas uoluntatem mutandi, sepe supra diximus, & gl. mag. fi. hic tractat. l. cū ex causa. ita tractat stipulationem duplex in euietionibus, sed totum illud diximus in l. iij. §. fin. supra eod. ubi est tex. similis. l. ult. in princ. iterum tangit alternatiuam seruū & filij, an dominus eligat & pater, quod etiam supra in quadam l. declarauimus. Abia responsa huius l. fin. transimus.

LECTURAE DN. VDALRICI
ZASTI IN TIP. DE
VERB. OBLIG.

FINIS.